

и сърдце-то, и да обогатява паметта съ неизчерпаеми приятни и полезни знания.»*) Роланъ ни напомня тъй също и разказътъ на Плутарха, сир. какъ старецътъ Катонъ, знаменитийтъ тоя цензоръ, името и добродетелта на когото прославили римската республика, самъ са трудилъ надъ възпитание-то на свойтъ синъ, като го невярявалъ на наставникъ. Той съчинявалъ и писалъ саморочно съ големи букви, исторически бележки, за това, щото синъ му, като неизлазя изъ бащиния си домъ още въ само-то детинство, да може да са запознае съ великите чловеци на свое-то отечество, и да са развива споредъ основание-то на тия стари примери отъ честностъ и гражданска самоотвърженностъ.

За нашиятъ способъ на възпитание-то именно, който са основава на употребление-то на картинките които действуватъ едновременно на очите и на ума, за него историята показва големи услуги.

II.

Неще сжмнение, че малко-то дете става би най-достойнъ чловекъ, ако всички-те исторически герои и велики чловеци на всички-те времена, живели би съ него и предъ очите му да би свършили тия достоаабележителни работи, които еж ги прославили, и които и до сега ни служатъ като примеръ на гражданската ревностъ, и ако наше-то дете би живело изъ между тяхъ, ползовало са

*) *Traité des études*. Томъ II Кн. VI.